

Scénář k rozhlasové reportáži – Mansoor Maitah

„Na tom můžete stavět“

„Já se jmenuju Mansoor Maitah. Mansoor jako Vítek nebo Vítězslav nebo Viktor a Maitah to je ze slovesa škubání, když se škube peří. Tak já jsem vlastně Vítek Škubač. Narodil jsem se v Jordánsku ve vesnici, která je velice blízko Mrtvého moře v horách. A my jsme pěstovali olivy a vinnou révu a museli jsme pracovat celé dny. Já jsem chodil do školy, ale vždycky táta na mě čekal, protože musel jsem pracovat na polích, táta byl závislý na tom, že nás potřeboval.“

Mansoor se dobře učil a po maturitě si mohl vybrat ze tří tehdy socialistických zemí, které nabízely studium mladým lidem z Blízkého východu. Zaujala ho letecká technologie na ČVUT, a tak se ocitnul v Praze. Při bádání o podmínkách takového studia jsme se dostali až k diplomní práci Kristýny Nnaji, kde je přepsána řada zajímavých rozhovorů se zahraničními studenty z celého světa. Mnozí z nich zůstali v Čechách dodnes, stejně jako Mansoor.

„Já vlastně Modřanům vděčím úplně za všechno, za domov, za hezký děti, za práci. Já vypadám jako cizinec, mám cizí jméno, ale jsem hrdý na to, že jsem Čechem, jinými slovy Čech se nemusí narodit tady, Česko je můj domov a já jsem pro Česko připraven udělat úplně všechno. Já učím děti na školách, snažím se dát to, co umím, zároveň se snažím udělat něco pro svoje okolí.“

Mansoor má několik akademických titulů před i za jménem. Pořád něco studuje, knížka je jeho nejlepší kamarád. Mluví šesti jazyky, ale čeština se mu zdá nejtěžší, hlavně její výslovnost a střídání tvrdého a měkkého i. Teď ho hodně zajímá téma ochrany půdy a potravinová soběstačnost.

„Já jsem skutečně fascinován českou kulturou, protože, když se podíváte na různá odvětví, na sport, na vědu, na průmysl, tak Češi vždycky měli světově známé výsledky, přestože je to malý národ. A to se mi líbí na tom, Když jedete i do Jordánska a řeknete Navrátilová, tak všichni vědí, kdo to je nebo jiná jména česká jména, a to je díky té pracovitosti. Já, jelikož jako dítě jsem žil ve velice chudé rodině, kde jsme neměli ani elektřinu, ocením tu pracovitost, ta nám zůstává. Když dostanete nějaký dar, tak vždycky o to přijdete, ale ta pracovitost ta nám zůstává a na tom můžete stavět.“